

[Socialministeren.]

slutning til de 2 ændringsforslag om den profylaktiske undersøgelse og om hjælp under sygdom ved midlertidigt ophold i udlandet. Jeg vil gerne for det sidstes vedkommende understrege, at der er tale om en frivillig ydelse, det vil sige, at den enkelte sygekasse selv bestemmer, om den vil gå ind under en sådan ordning, og at det bliver uden tilskud fra staten, således at man må overveje, om man vil gå ind i den nye ydelse, der er tale om, og i så fald også være med til at betale den.

Jeg vil gerne sige til fru Inger-Lise Bech Hansen, at man kan ikke længere fastholde det synspunkt, at det er de velhavende eller, som det blev sagt, de mere velhavende, der rejser uden for landets grænser. Vi har igennem de senere år set en rejsebevægelse, der gør, at stadig bredere lag i befolkningen — heldigvis da — kan deltage i udenlandsrejser, og at der nu tilrettelægges rejser for pensionister, grupperejser o. lign. Tidspunktet er snart kommet, hvor man generelt må tage spørgsmålet om dækning af sygdom i udlandet op til behandling, og det er et skridt i den retning, man nu går, idet man overlader til sygekasserne selv at foretage den afvejende afgørelse.

Med hensyn til dagpengene skal jeg sige til fru Hanne Reintoft, at det er jo lidt forkert at fremstille det sådan, at kvinder har lavere dagpenge end mændene. Der er tale om forsørgere og ikke-forsørgere, og så længe vi opretholder de forsørgerbegreber, vi har, vil det være sådan, at hvis en kvinde er forsørger, får hun den højeste dagpengesats; hvis manden står som forsørgeren, er det ham, der får den højeste dagpengesats. Her vil jeg gerne sige, at vi principielt da bør gå den vej, som arbejdsløshedsloven har anvist os, så man kommer over til, at det er dækningen for tab af arbejdsfortjeneste, der er afgørende, og ikke placeringen i familien som sådan. Også spørgsmålet om, hvad man taber på grund af sygdom eller arbejdsløshed eller ulykke, vil efterhånden finde sin løsning.

Til hr. Peter Larsen vil jeg gerne sige, at jeg har da forstået det sådan, at udvalget vil fortsætte arbejdet med venstres forslag og også med et positivt sigte på at finde en løsning på det, man kan finde en løsning på. Det er da også markeret fra socialministeriets side, at vi har den opfattelse, for så sent som i går har vi fremsendt besvarelser på en række spørgsmål, som venstres forslag giver anledning til. Så jeg forudsætter, at vi kan arbejde videre med venstres forslag, også med et positivt sigte.

A. C. Normann: Til den højtærede socialministers ændringsforslag nr. 2 til § 1 vil jeg gerne gøre et par korte bemærkninger. Det er spørgsmålet om sygekassernes forpligtelse, hvis noget sådant i øvrigt vedtages af sygekassernes ledelse, til at holde deres medlemmer forsikrede mod udgifter i forbindelse med sygdomstilfælde eller dødsfald, der indtræffer under midlertidigt ophold i udlandet.

Jeg har nok noteret med tilfredshed, at der i forhold til den situation, vi stod i for vel et års tid siden, da man i sygekassernes øverste ledelse havde taget en beslutning i den retning, som den højtærede socialminister ikke kunne bakke op med nogen lov-hjemmel, er der sket det fremskridt, at der her er tale om, at de enkelte kasser frivilligt kan beslutte, om de vil yde deres medlemmer en sådan service. Jeg vil imidlertid gerne melde mig som en af dem, der alligevel er imod forslaget, fordi det jo, uanset at man nu kalder det frivilligt, bliver tvungent for medlemmerne af sygekasserne, og i meget store sygekasser vil det jo sige, at nogle få mennesker bestemmer, at de gennemgående dårligst stillede — for det er vel gennemgående de dårligst stillede, der rejser mindst, det skulle i alt fald en logisk betragtning føre os til, endskønt jeg ikke har nogen statistik over det — skal rammes af en forøget byrde som følge af, at andre rejser.

Jeg har hørt nævne, at dette system er brudt igennem derved, at man i Norden har den ordning, at her kan man få en sådan